

การสร้าง แหล่งท่องเที่ยวสีเขียว ในฐานะของผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยว

แนวปฏิบัติที่ 1 มีการปฏิบัติที่มุ่งเน้นการรักษาสิ่งแวดล้อมและการปล่อยก๊าซเรือนกระจก

- มีการป้องกัน ตรวจสอบ และแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่เกิดจากการพัฒนา/ก่อสร้างระบบ สาธารณูปโภค-สาธารณูปการ และสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ รวมทั้งจากผู้ประกอบการนำเที่ยว กิจกรรม พุทธิกรรมของนักท่องเที่ยวอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง
- ไม่สนับสนุนให้นักท่องเที่ยวซื้อสินค้า/ของที่ระลึกที่ทำจากทรัพยากรธรรมชาติที่หายากหรือกำลังสูญพันธุ์หรือมีแนวโน้มลดน้อยลง เช่น เปลือกหอย ปะการัง กัลปังหาไม้ป่า เป็นต้น
- ใช้ชนิดพันธุ์พืชท้องถิ่นในการตกแต่ง และฟื้นฟูภูมิทัศน์ พร้อมหลีกเลี่ยงการนำชนิดพันธุ์พืชต่างถิ่น (alien species) มาปลูกในพื้นที่ หรือนำสัตว์ต่างถิ่นมาปล่อยหรือเลี้ยงในพื้นที่
- การนำสัตว์ป่ามาใช้แสดงให้นักท่องเที่ยวชม (เช่น ช้าง นก โลมา ฯลฯ) จะต้องได้รับอนุญาตอย่างถูกต้อง และการเลี้ยงดูสัตว์จะต้องให้เป็นไปตามระเบียบ หรือ ข้อกำหนดของทางราชการ
- ไม่มีกรรกกักขังสัตว์ป่า ยกเว้นกฎหมายจะอนุญาต และต้องปฏิบัติอย่างถูกต้องเหมาะสม สัตว์ป่าหวงห้ามหรือสัตว์ป่าคุ้มครอง ควรมอบให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายเป็นผู้ดูแลจัดการ
- ให้การสนับสนุนการอนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพและพื้นที่อนุรักษ์ประเภทต่างๆ และการดำเนินการใดๆ ต้องไม่เป็นการรบกวน หรือก่อให้เกิดผลกระทบต่อระบบนิเวศธรรมชาติน้อยที่สุด
- ปลูกเสริมต้นไม้ท้องถิ่นในพื้นที่เพื่อการฟื้นฟูระบบนิเวศ สร้างความร่มรื่น และช่วยดูดซับก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์
- มีการจัดซื้อจัดจ้างที่เน้นเฉพาะผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมทั้งวัสดุก่อสร้าง สินค้าทุน อาหาร และสิ่งอุปโภค-บริโภคต่าง ๆ
- ลดการใช้ผลิตภัณฑ์ที่ไม่สามารถย่อยสลายได้ หรือย่อยสลายยาก และสินค้าที่ใช้ครั้งเดียวแล้วทิ้งไม่สามารถนำกลับมาใช้ใหม่ได้อีก
- มีการตรวจวัดการใช้พลังงานทุกชนิด ทุกประเภท รู้แหล่งที่มาและมีมาตรการลดปริมาณการใช้พลังงานโดยรวมพร้อมทั้งใช้พลังงานทดแทน ได้แก่ พลังงานแสงอาทิตย์ พลังงานลม และพลังงานน้ำ เป็นต้น
- มีการตรวจวัดการใช้น้ำ รู้แหล่งที่มาและมีมาตรการลดปริมาณการใช้น้ำโดยรวม
- จัดให้มียานพาหนะขนส่งนักท่องเที่ยวที่ปลอดคาร์บอน หรือปล่อยก๊าซคาร์บอนน้อยที่สุด สำหรับให้บริการแก่นักท่องเที่ยว เมื่อเดินทางเข้ามาถึงพื้นที่ เช่น มีบริการรถจักรยาน หรือระบบขนส่งมวลชนลักษณะอื่นๆ ที่สามารถอำนวยความสะดวกให้นักท่องเที่ยวอย่างมีประสิทธิภาพ
- มีการตรวจวัดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกจากแหล่งที่มาต่างๆ ภายในพื้นที่ พร้อมทั้งมีกระบวนการและวิธีการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกจากแหล่งต่างๆ เหล่านั้น

- มีการบำบัดน้ำเสียและน้ำทิ้ง (waste water) อย่างมีประสิทธิภาพ เช่น มีบำบัดน้ำเสียที่ได้มาตรฐานก่อนปล่อยลงลำห้วย แม่น้ำ หรือทะเล และหากกระทำได้อีกก็นำกลับมาใช้เพื่อกิจกรรมอื่นๆ เช่น รดน้ำต้นไม้ ล้างรถ ล้างเรือ เป็นต้น
- มีการจัดการของเสียและขยะ (solid waste) ตั้งแต่เรื่องการลดปริมาณของเสียและขยะให้น้อยที่สุด โดยเฉพาะของเสียและขยะที่ไม่สามารถนำกลับมาใช้ได้อีก ไปจนถึงการแยกขยะของเสียและการกำจัดขยะอย่างถูกวิธีและก่อให้เกิดก๊าซเรือนกระจกน้อยที่สุด
- ลดการใช้สารเคมีที่เป็นอันตรายทุกชนิด ได้แก่ ยากำจัดวัชพืช สีทาบ้าน น้ำยาฆ่าเชื้อโรคในสระว่ายน้ำ และน้ำยาทำความสะอาดให้เหลือน้อยที่สุด และพยายามทดแทนโดยการใช้สารที่ไม่มีพิษมีภัยต่อสุขภาพ และสิ่งแวดล้อม
- ลดมลภาวะทางเสียงและแสง มลภาวะอันเกิดจากน้ำไหลบ่าหน้าดิน การกัดเซาะพังทลายของดิน การใช้สารประกอบที่ทำลายโอโซน และสารพิษตกค้างในอากาศและดิน

แนวปฏิบัติที่ 2 มีการปฏิบัติที่มุ่งเน้นการรักษา มรดกทางวัฒนธรรม และสร้างผลกระทบที่น้อยที่สุด

- ป้องกัน รักษา และทำนุบำรุงสถานที่และมรดกทางประวัติศาสตร์ โบราณคดี วัฒนธรรม และสิ่งที่เป็นความเชื่อของท้องถิ่น
- สอดส่องและควบคุมไม่ให้มีการซื้อขาย แลกเปลี่ยน หรือจัดแสดงโบราณวัตถุ และทางวัฒนธรรมโดยผิดกฎหมาย หรือไม่ได้รับอนุญาต
- ไม่จัดแสดง/ไม่สนับสนุนให้มีการแสดงในลักษณะใดๆ ที่อาจสร้างผลกระทบ หรือขัดต่อประเพณีหรือความเชื่อของคนในท้องถิ่น
- ใช้ศิลปะ สถาปัตยกรรม หรือมรดกทางวัฒนธรรมที่เป็นของท้องถิ่น ในการออกแบบ ตกแต่ง อาคารสถานที่ รวมถึงการจัดเตรียมอาหารและสิ่งอื่นๆ ที่สะท้อนถึงอัตลักษณ์ของท้องถิ่น
- ส่งเสริมให้นักท่องเที่ยวมีโอกาสได้สัมผัส และเรียนรู้เกี่ยวกับประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม และวิถีชีวิตของท้องถิ่นอย่างใกล้ชิด พร้อมกระตุ้นให้มีส่วนร่วมในการอนุรักษ์มรดก เหล่านั้น

แนวปฏิบัติที่ 3 มีการปฏิบัติที่มุ่งเน้นให้เกิดประโยชน์สูงสุดด้านสังคม และเศรษฐกิจแก่ชุมชนโดยรอบ และเกิดผลกระทบทางลบน้อยที่สุด

- ส่งเสริม และสนับสนุนให้ชุมชนโดยรอบ เข้ามามีส่วนร่วมในการวางแผนพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว และให้บริการทางการท่องเที่ยว
- ให้การสนับสนุนโครงการพัฒนาด้านสังคมที่เป็นประโยชน์ต่อท้องถิ่นโดยส่วนรวม เช่น การศึกษา สุขอนามัย น้ำอุปโภค-บริโภค ความสะอาด เป็นต้น

- จ้างคนท้องถิ่นเข้าทำงานในหน้าที่ต่างๆ และจัดให้มีการฝึกอบรมเพื่อเพิ่มพูนความรู้ และทักษะตามความจำเป็น
- รับซื้อสินค้า และการบริการจากท้องถิ่นเท่าที่สามารถจะกระทำได้และให้ราคาที่เป็นธรรม
- ให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ประกอบการรายย่อย หรือร้านค้ารายย่อยในชุมชน และการบริการที่มีความยั่งยืน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ผลิตภัณฑ์และการบริการซึ่งทำมาจากวัตถุดิบ หรือภูมิปัญญาท้องถิ่น เช่น อาหาร/ เครื่องดื่ม เครื่องหัตถกรรม ศิลปะการแสดง ผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร เป็นต้น
- ให้การสนับสนุนชุมชน จัดทำกฎ กติกา หรือจรรยาบรรณ สำหรับการปฏิบัติในเรื่องต่างๆ ของชุมชน รวมทั้งการรักษาสิ่งแวดล้อม และลดการใช้พลังงานในชีวิตความเป็นอยู่ที่ไม่จำเป็น
- ต่อด้านการทำประโยชน์เชิงพาณิชย์กับคนในท้องถิ่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับเด็ก และเยาวชน เช่น การใช้แรงงาน การค้าประเวณี เป็นต้น
- ให้ความเท่าเทียมและเสมอภาคในเรื่องการจ้างงานผู้หญิง และชนกลุ่มน้อย หลีกเลี่ยงการใช้แรงงานเด็ก
- ให้ความเคารพต่อกฎหมายแรงงาน/คุ้มครองแรงงาน และจ่ายอัตราค่าจ้างขั้นต่ำให้เพียงพอกับการดำรงชีวิต
- การให้บริการพื้นฐานแก่นักท่องเที่ยว เช่น น้ำอุปโภค- บริโภค ไฟฟ้า ความปลอดภัย สุขอนามัย ฯลฯ ต้องไม่สร้างความเดือดร้อน หรือเป็นปัญหาต่อชุมชนใกล้เคียง
- เผยแพร่ข้อมูลและความรู้เกี่ยวกับคุณค่า ความสำคัญของแหล่งท่องเที่ยว การใช้ประโยชน์จากทรัพยากรและการรักษาสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืนในระยะยาวแก่ชุมชนโดยรอบอย่างต่อเนื่อง และสม่ำเสมอ